

FEMAD

Festival mladého amatérského divadla

Před několika hodinami...

...a před 25 lety (na Divadelním festivalu Aktualit)

Co se u Vás za 25 let změnilo?

Zdeněk Pošíval: Stal se ze mne čtyřnásobný dědeček, důchodce a místo divadelníka je ze mě beletrista.

Jiří Adamec: Přibral jsem, ubyly mi vlasy a zblbnul jsem.

Ladislav Langr: Všechno. Stejně je jediné to, že podobně jako v roce 1987 pořádám dnes divadelní festival.

SOUTĚŽ SOUTĚŽ SOUTĚŽ SOUTĚŽ SOUTĚŽ SOUTĚŽ SOUTĚŽ SOUTĚŽ
Najdi 10, 20, 30 a více rozdílů

Na dvou téměř identických fotografiích zkuste najít co nejvíce rozdílů.

Svůj nálezný sdělte do pravého poledne některé z redaktorek zpravodaje spolu se svým jménem a telefonním číslem. Nejúspěšnější hledač obdrží na libovolnou část těla podpisy všech tří mužů na fotografii.

PROGRAM

08.00 – 09.30 Snídaně (M)
 08.15 – 08.30 Oficiální vítání DS Zmatkaři Dobronín (HŠ)
 10.00 – 11.45 **Mario Gelardi: Zlomka** v provedení DS Zmatkaři Dobronín (SD)
 12.00 – 14.00 Oběd (M)
 13.00 – 13.50 Semináře divadelních klubů (U)
 13.55 – 14.55 Beseda v kruhu – Mario Gelardi: Zlomka (A)
 15.00 – 16.30 **Slavnostní zakončení přehlídky a vyhlášení výsledků** (SD)
 16.30 – 18.30 Číše vína na rozloučenou (FD)

Neděle 16. září

M – Menza, II. nádvoří, FD – foyer divadla, HS – hradiště, A – aula, II. nádvoří, DK – divadelní klub, SD – sál divadla, U – učebny

Anketa

V čem je pro Vás letošní ročník FEMADu výjimečný?

Jakub Charvát
 ředitel festivalu FEMAD

Letos se tu sešlo hodně nových tváří, což signalizuje, že FEMAD o sobě dává stále víc vědět a je přijímán s čím dál větším respektem. Letos poprvé se dokonce soubory samy hlásí o to, aby mohly na FEMADU vystupovat, což svědčí o tom, že cena značky FEMAD na divadelním trhu stoupá. Také se změnila jeho dramaturgie – sešlo se hodně autorů aktuálních, žijících, písčích. Na druhou stranu sponzoři se letos sháněli obtížněji než minulý rok...

Rudolf Felzmann
 režisér a dramaturg

Letošní ročník tak úplně výjimečný není, protože jsme si zvykli na FEMADu vidět představení nesmírně zajímavá, o která by byla škoda, kdybychom přišli. Letos se mi to splnilo obzvláště silně, protože jsem prakticky neměl představu o tom, jaký je aktuální stav činoherního amatérského divadla. Tady jsem zatím zhlédl pět představení, která byla kvalitní, a stálo za to je vidět.

Jiří Kašík
 ředitel Divadelního festivalu Ludmily Čápkové v Kroměříži

Nevím, musím přemýšlet. Z toho, co jsem zatím viděl, tak to je kvalitní dramaturgie. To, co se letos urodilo, je opět na vyšší úrovni. I vše kolem funguje – je to velmi podobné předešlému roku.

DS Nová Generace při TJ Sokol Lázně Toušeň: Postel aneb Život není pro děti

Postřehy z kuloárů

Prosím, netahejte sem kvalitní věci.

Balet byl příliš krásný a příliš profesionálně udělaný.

Já jsem slyšel jejich hlasy.

No jo, ale já jsem na divadle a chci je taky vidět.

*Když jsem byl ve vašich letech, tak mě taky sr*li ty čtyři dědkové.*

Jestli není chyba, že Rudolf toho už hodně viděl.

Zaútočili na moje nejnítější pocity, zneužili je a donutili mě brečet.

Hru jsem viděl asi pětkrát a nenávidím ji.

V nemocnici se dá sehnat alkohol, jenom musíte mít známý.

Já jelikož jsem byl hodný muž, tak jsem potlačoval negativní věci.

Debatovali jsme o tom, jestli pan Kracik byl, nebo je sexuální symbol.

„V Toušni mám soubor, v Praze život,“ říká Filip Müller

Rozhovor s režisérem a autorem představení Filipem Müllerem probíhal trochu neobvykle. Zahráli jsme si asociace.

Postel – Děti
Život – Smrt
Generace – Způsob
Láska – Bolest
Sex – Nic
Víra – Zbytečnost
Technika – Smrt
Alternace – Beznaděj
Toušeň – Soubor
Praha – Život
Strašnice – Divadelní ateliér
Onkologie –
 Beznaděj
Konzervatoř
 – Pi**
Hronov – Pi**

Volyně – Hruška
FEMAD – Fajnė
Pivo – Prohibice
Víno – Tequila
Režisér – Pi**s
Autor – Super
Kofola – Bylinky

Ke konci rozhovoru jsme si povídali o nově založeném profesionálním souboru v Praze ve Strašnicích, který se jmenuje Divadelní Ateliér a jehož je Filip Müller uměleckým šéfem. V budoucnu plánuje nazkoušet inscenaci Úžasná svatba. Momentálně má na repertoáru Pana Polštáře.

Divácké výkřiky

Já jsem si zatím názor neudělala. Nezorientovala jsem se.

Mně se hrozně líbilo pohybové divadlo. Bylo úžasné, jak ta slečna tancovala. Kdybych byla chlap, tak do ní jdu hned. Tak se mi líbila výprava. Bylo to jednoduché, krásné. I když občas jsem si říkala, že tam ani nemusí být to molo, jelikož ho moc nevyužívali.

Mně se to líbilo. Je to divadlo, které je samozřejmě generační výpovědí. Jelikož vím, že jsou to z velké části budoucí profesionálové, tak ten, kdo je učí mluvit, by tedy měl dostat nedostatečnou. Ale divadlo, zejména v neverbální složce a v tom momentu, kdy útočí na moji fantazii, mě oslovilo.

Jsem naprosto nadšená z toho pohybového výkonu. Líbila se mi i světla. Avšak trochu mimo mi přišlo hlášení z amplionu.

Ze začátku mi to přišlo trochu nudné, ale potom se to rozjelo a líbil se mi konec. Akorát bylo trochu divné, nebo spíš jsem počítal s tím, že Vojta se z toho také nějak dostane, ale nakonec ne.

Samozřejmě až na to, že to bylo trochu delší, tak celkový poznatek nejen z tohoto představení je ten, že dnes je definitivně setřen, jak v Hronově, tak tady, rozdíl mezi amatérským a profesionálním divadlem. Líbilo se mi to moc. Obdivuji lidi, kteří mají své zaměstnání a divadlo dělají, a to, co kdysi bylo ochotnické divadlo, tak dnes už ochotnickým divadlem není. Je to amatérské povýšené na profesionální a existují dnes různá regionální divadla se stálým souborem a ta by se měla poučit tím, co tady nebo na Hronově vidíme.

DS Karel Čapek Děčín: Amalia dýchá zhluboka aneb Internacionála

Postřehy z kuloárů

Režisére Trnko! Poslouchejte! Měl jste tam nechat ten humor, ne aby tam ty baby (postava dramatu a herečka) takhle lkaly!

Gertruda Vzpourná má na vrátnici balík!

Každý máme k monodramatu nějaký postoj, který já teď nemůžu říct... (komentář ke „zlému muži“)

Vy jste vynikající specialista v práci se slovem!

Myslel jsem, že jste profička z divadla, kterou neznám, ale k mému překvapení jsem se spletl.

Ty zkrátka nadáváš, ať jsi hodný nebo zlý porotce.

Původně jsem chtěla hrát něco, u čeho se budou diváci smát. Oni se budou smát, ale skrze slzy.

Rumunský text nám možná ukazuje, že to u nás nebylo tak hrozný. Bylo!

Já už jsem té zoofilie měl chvílema dost.

Herečky žádaly, škemraly, lezly. Kam? Oknem.

Že by to schodiště bylo široké 70 cm. Ježíšmarjá, vy byste mě hnál na 70 cm.

„Na velkou neznámou přicházejí mladí i staří,“ říká herečka Lída Panenková

Chvilku před představením mi jediná aktérka inscenace Amalia dýchá zhluboka aneb Internacionála, Lída Panenková, odpověděla s úsměvem na pár otázek.

Které období ve vaší inscenaci je vám osobně nejbližší? A proč?
Tak, a já to neřeknu. Samozřejmě při zkouškách mi bylo jedno jisté období nejsympatičtější a nejbližší, ale já jsem se nakonec musela sžít se všemi a všechny mám stejně ráda.

Celé představení jste na jevišti úplně sama. Co je na tom nejtěžší?
Text, samozřejmě. Text, ta hrůza, že žádný partner vám nepomůže, nápověda nemožná, protože by se neměla ani kam schovat. Takže to neustálé trauma z textu, ale myslím si, že už ho mám dneska tak naučený, že to není problém.

Jaký typ diváků na toto představení podle vás chodí?
Napříč všemi generacemi. Mladá

generace si myslím, že v Děčíně chodí určitě. A hodně třeba také právě na divadelních festivalech.

Když jste inscenaci zkoušeli, rozházeli jste se s panem režisérem Trnkou v názorech? Kdo měl poslední slovo?
Poslední slovo má vždy režisér. To je bez diskuze. Já si ale myslím, že jsme se ani moc nerozházeli. Celkově se nám příjemně spolupracovalo. Třeba jsem někdy měla jiný názor, ale spíš minimálně. On třeba někdy chtěl něco jinak a já také, ale vždy jsme našli kompromis, který nám vyhovoval. To bylo fakt příjemné. Mně se s panem režisérem dělalo hrozně dobře. Opravdu dobře.

Právě mě zajímal ten rozdílný pohled muže a ženy na jednu věc.
Je pravda, že právě v jedné spíš ženské scéně chtěl po mně něco, co já jsem říkala, že mi je bytostně cizí. Ale shodli jsme se. Našli jsme cestu.

Divácké výkřiky

Tohle zrovna není můj šálek kávy, ale každý na to má jiný názor. Velmi obdivuji výkon paní herečky.

Moc jsem se nedívala, jelikož jsem usnula.

Já jsem se na to docela těšil, jelikož nechodím moc na monodramata, takže jsem nevěděl, co od toho očekávat. Překvapilo mě to příjemně. Herecky to bylo výborné zvládnuté. Líbilo se mi to.

Divadlo jednoho herce znám z Valašského Meziříčí, kam jsem jezdila na festivaly poezie, když jsem žila na Moravě v Kopřivnici. Takže si velice vážím herců, kteří se tomuto druhu divadla věnují. I když by třeba ten text nebyl takový, aby se nám všem líbil, tak to provedení v nás nechá hlubší dojem.

Obdivuji herecký výkon té paní. Jinak mě to neoslovilo.

Asi to ve mně nevyvolalo ten dojem, který mělo.

Jsem naprosto nadšená. Moc se mi to líbilo.

Herečka odvedla velký kus práce. Už jen tím, že zvládla tak velkou dávku textu, ale měla jsem z toho takové střídavé pocity. Jako starší člověk čas totality pamatuji, takže některé momenty byly zachyceny velmi autenticky a nevyhnulo se to schematičnosti.

Musím si to ještě utřídit.

Já tak nějak nevím, no. Já pořádně nevím, co to bylo a můžu hodnotit jen přes rozum. Oceňoval jsem výkon představitelky, scénu, světla, režii, jak to bylo členěné. Ale to, jak má divadlo působit přes ty pocity, tak to kolem mě jen prošlo.

DS Kroměříž: Bůh masakru

Postřehy z kuloárů

Vy, kteří jste neslyšeli, je dojat ze zážitku, který měl.

Vytáhnu prkotiny a ty potom zveličím. Takže... Tato hra se mi ze srdce hnusí. („zlá žena“)

Bylo řečeno, že je to „sranda o ničem“ a to není pravda!

No a ztratila se mu kachna... Teda jak se jmenuje ta krysa? Křeček.

To je takový... Já to mám doma – ušpiním ubrus a už je mazec.

Já jsem viděl Monthy Python a tam se zvrací do velkých kýblů, pozvrací se celý hotel apod.

Režijní klíč je nerytmický, retardační, a pokud na něj přistoupím – ač nerad, tak jsme tu dnes viděli nejlepší herecké výkony.

95 % diváků z mé skupiny to nepřijalo a já jako režisér bych jim měl věřit.

Já se obávám, Jirko, že jsi ve škole chyběl.

Problém je v tom, že vy jste byli tak dobrý, že bychom vás chtěli vidět ještě lepší!

Komika je smutná a jen my jsme tak drzí, že se jí smějeme.

Vteřinku! Já bych poprosil pana Kašika, aby mi vrátil boty.

Jiří Fréhar vnikl na náš seminář a vytěžil nás. (Petr Kracik)

„Nejspíš není rodiny, která by takovéto problémy neřešila“

Předposlední představení 41. ročníku FEMADu sehrálo DS Kroměříž. Co o vzniku Boha masakru říká Jana Štěpánová – představitelka Veroniky se dočtete níže.

Jak jste objevili text poslední hry francouzské dramatičky Yasmíny Rezy Bůh masakru?

Boha masakru jsme viděli v Činoherním klubu v Praze. Text se nám velmi líbil a z toho důvodu jsme si řekli, že bychom to zkusili.

Téma je vcelku ze života, ne-inspirovali jste se při nastudování někým z vašeho okolí nebo jste snad přímo nečerpali z vlastních řad?

Inspiraci dění si každý vzal sám ze sebe. Nejspíš není rodiny, která by takovéto problémy neřešila.

Podle jakých kritérií jste vybírali herce do jednotlivých rolí?

Tak, aby to herec neměl zase tak těžké hrát jiný charakter, než je on sám. Nechtěli jsme do nich obsazovat herce, kteří nejsou výrazově podobní těm, které mají ztvárnit.

Jak dlouho trvala příprava, neměli jste během zkoušek nějaké problémy?

Problémů jsme moc neměli. Zkoušelo se nám celkem fajn i díky tomu, že nám režii dělal pan Ladislav Láry Kolář, což je režisér Městského divadla Brno a lektor na JAMU. On je takové naše sluníčko, snaží se své ovečky dovést k cíli tím, že je nechává tvořit a jenom je kočíruje. Během čtyř měsíců jsme měli hru nazkoušenou.

Divácké výkřiky

Famózní, vynikající, exkluzivní a ještě mnoho dalších superlativů bych mohl použít, ale nepoužiji je, protože neexistují pro vyjádření mého nadšení. Skutečně jsem velmi dojat. Nedávno jsem to viděl ve filmovém zpracování a velice se mi to líbilo a upřímně jsem čekal z představení zklamání. Ale dostalo se mi minimálně stejného diváckého zážitku.

Málem jsem se při tom počürala.

Dobry, docela fajn. Ale takový zvláštní to bylo.

Herecké výkony jsou skvělé. Ale ta hra mi přijde podivná. Situace mi přijde hodně nereálná. Ono to nějak začne a celé to hlavní téma vysumí.

Já to vidím už podruhé a už v Kroměříži jsem byla úplně nadšená tím, jak to zahráli. Bylo to pěkné.

Líbilo se mi to. Bylo to vtipné.

Úžasné herecké výkony.

Mně se to herecky líbilo strašně moc. Čekal jsem trošičku jiný humor, to se přiznám, protože když jsem byl na včerejším večerním představení, tak jsem odcházel ze situační komedie, což bylo pochopitelně úplně něco jiného, naprosto nadšený, konsternovaný a s tím jsem přicházel i na dnešní představení, takže to bylo pro mě ze začátku hodně náročné, nicméně jsem asi poprvé viděl na jevišti všechny čtyři protagonisty hrát opilé a všechny čtyři výtečně. Bylo to trochu náročnější, ale mně se to líbilo moc. Jsem rád, že jsem šel.

Bylo to dobré. Opravdu.

Nevím, co mám vlastně říct. Líbilo se mi to, samozřejmě.

